

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a členiek senátu JUDr. Anny Elexovej a JUDr. Jany Zemkovej PhD., v právnej veci žalobcu: **F., s.r.o., P.**, zastúpený: JUDr. J. K., advokát, Advokátska kancelária K. & spol., K. proti žalovanému: **Colné riaditeľstvo Slovenskej republiky**, Mierová č. 23, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 31579/07 zo dňa 21.06.2007, v konaní o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 23S/177/2007-87 zo dňa 17.09.2008, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 23S/177/2007-87 zo dňa 17. septembra 2008 **p o t v r d z u j e .**

Žalovaný **j e p o v i n n ý** zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania tak, ako bude vyčíslená v písomnom vyhotovení rozsudku na účet právneho zástupcu žalobcu do 30 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Banskej Bystrici zo dňa 17.09.2008 rozhodol tak, že zrušil rozhodnutie žalovaného č. 31579/07 zo dňa 21.06.2007, ako aj rozhodnutie Colného úradu Banská Bystrica č. 24385/2008-5133 zo dňa 04.04.2007 podľa § 250j ods. 2 písm. a/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len OSP) a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie uvádzajúc, keď postup colného orgánu, ktorý pred vydaním povolenia neoveril údaje tvrdené žalobcom, nepovažuje súd za správny, pretože nezodpovedá zásade materiálnej pravdy v zmysle § 3 ods. 4 správneho poriadku, podľa ktorej správne orgány musia pri

rozhodovaní vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci. V konaní nebolo spochybňované, že žalobca dovážal ten istý tovar – priemyselnú posypovú soľ a tento navrhol prepustiť do colného režimu voľný obeh s konečnom spotrebou. Uvedený tovar žalobca dovážal na územie Slovenskej republiky od roku 1996 s tým, že vždy bol podľa sadzobníka zaraďovaný do podpoložky 25010051, a to na podklade rozhodnutia colného úradu, keď bol predmetný tovar zatriedený do tejto podpoložky kombinovanej nomenklatúry, v predmetnom dovoze žalobca tovar označil v jednotnej colnej deklarácii (ďalej len JCD) údaje, ktoré vyplývali z uvedeného rozhodnutia a to na podklade rozhodnutia Colného úradu Banská Bystrica č. 5683/2004/516400/003 zo dňa 18.11.2004 povolenie požiť v časovom období od 18.11.2004 do 18.04.2005 colný režim voľný obeh s konečnom spotrebou pre tovar premyslená soľ s číselným znakom 25010051 podľa § 36 zákona č. 199/2004 Z.z. colný zákon. O správnosti zaradenia uvedeného tovaru pod podpoložku 25010051 svedčil aj certifikát vydaný VÚSAPL, a.s., Nitra č. 01174/110/1/2000 zo dňa 13.10.2000. na podklade uvedeného rozhodnutia Colného úradu Banská Bystrica konal žalobca v dobrej viere, že koná v súlade s právnymi predpismi. Preto považoval krajský súd žalobnú námietku žalobcu týkajúcu sa dôvery v rozhodovacia činnosť orgánu verejnej správy za dôvodnú, keďže pri rozhodnutiach štátnych orgánov sa predkladá ich vecná správnosť. Krajský súd v tejto veci prihliadol aj na námietku žalobcu, že sa nemal možnosť oboznámiť s Vysvetlivkami Kombinovanej nomenklatúry Európskeho spoločenstva, z ktorých by pre žalobcu vyplývala povinnosť, zatriediť dovážaný tovar pod inú podpoložku Kombinovanej nomenklatúry, keďže text Vysvetliviek Kombinovanej nomenklatúry Európskeho spoločenstva bol podľa článku 254 ods. 2 Zmluvy o Európskom spoločenstve (ďalej len článok 254 ods. 2 zmluvy) v Úradnom vestníku Európskej únie v súlade s článkom 10 ods. 1 Nariadenia Rady EHS č. 265/87 zo dňa 23.07.1987 o colnej a štatistickej nomenklatúre a Spoločnom colnom sadzobníku v slovenskom jazyku publikovaný až dňa 28.02.2006 pod č. C50. Krajský súd námietku žalobcu týkajúcu sa neznalosti oficiálnych textov komunitárnych colných predpisov považoval za dôvodnú a to vzhľadom na judikatúru Európskeho súdneho dvora v podobných oblastiach na ktorú súd pri rozhodovaní prihliada podľa článku 7 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky. Keďže v obdobnej právnej veci zaujal Európsky súdny dvor stanovisko, že jedinou záväznou verziou právneho predpisu Spoločenstvo, teda aj colného kódexu spoločenstva vrátane jeho príloh a súvisiacich právnych aktov, ktorý nadobúda právne účinky, je iba verzia zverejnená podľa článku 254 ods. 2 zmluvy v úradnom Vestníku Európskej únie a to v jazyku štátu jednotlivca, hoci sa jednotlivci majú možnosť čoraz častejšie oboznamovať s elektronickou verziou textov takýchto právnych predpisov aj prostredníctvom internetu. S poukazom na uvedené stanovisko žalovaného, že žalobca mal možnosť oboznámiť sa relevantnými Vysvetlivkami Kombinovanej nomenklatúry na internete považoval krajský súd za právne bezvýznamné, keďže tam zverejnený text správnych aktov nenadobúda právne účinky vo vzťahu k žalobcovi. Ak žalobca nemal možnosť oboznámiť sa s oficiálnym prekladom Vysvetliviek Kombinovanej nomenklatúry, nemožno mu vytýkať, že nepostupoval podľa tohto právneho predpisu, resp. že nekonal v súlade s ním, v dôsledku čoho sa mal dopustiť porušenia colných predpisov. V odôvodnení rozsudku krajský súd poukázal aj na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5Sžf 59/2007 zo dňa 18.03.2008, ktorým najvyšší súd SR zmenil rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 09.05.2007 č.k. 23S/48/2007-

69 a zároveň zmenila zrušil rozhodnutie žalovaného č. 43866/2006 zo dňa 01.02.2007, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie colného úradu o uznaní žalobcu zodpovedným s porušenia colných predpisov spôsobom uvedeným v § 72 ods. 1 písm. d/ zákona č. 199/2004 Z.z. colného zákona a súčasne mu za spáchaný delikt bola uložená pokuta vo výške 20 000,-- Sk, ktorého sa mal žalobca dopustiť na rovnakom skutkovom základe ako v tejto prejednávanej veci, t.j. že mu bol tovar – priemyselná soľ prepustený viacerými rozhodnutiami Colného úradu Čierna nad Tisou do navrhovaného režimu na základe nesprávnych údajov v JCD.

Proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici podal včas odvolanie žalovaný uvádzajúc, že napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci podľa § 205 ods. 2 písm. f/ OSP. Podľa právneho názoru odvolacieho orgánu došlo v tomto prípade k nesprávnemu právnomu posúdeniu veci krajským súdom, keďže povolenie na použitie colného režimu s hospodárskym dopadom / konečnou spotrebou nie je rozhodnutím v colnom konaní v zmysle ustanovenia § 36 zákona č. 199/2004 Z. z., t.j. rozhodnutím, ktorým sa tovar prepúšťa do colného režimu. Žalovaný uvádza, že prepustenie tovaru zatriedeného do PpKN 25010051 z dôvodu, že tento tovar je na základe jeho konečného použitia sadzobne zvýhodnený v zmysle platnej legislatívy Európskej únie podlieha podmienkam ustanoveným príslušnými ustanoveniami Spoločenstva, t.j. článkom 291 až 300 vykonávacieho nariadenia. Na všetky úkony spojené s vydaním povolenia na colný režim s hospodárskym dopadom / konečnou spotrebou sa aplikuje colný zákon, colný kódex a vykonávacie nariadenie ako zákony *lex specialis* k správnomu poriadku, ktorý sa aplikuje ako *lex generalis* subsidiárne v zmysle § 85 colného zákona. Z vyššie uvedeného vyplýva, že z dôvodu, že vykonávacie nariadenie upravuje konkrétne v ustanoveniach článkov 291 až 300 otázky týkajúce sa povolenia na použitie colného režimu s hospodárskym dopadom/konečnou spotrebou sa použije na riešenie týchto otázok a priori vykonávacie nariadenie a nie ustanovenia správneho poriadku. Z vyššie uvedeného teda vyplýva, že je nesprávne tvrdenie krajského súdu v rozsudku sp. zn. 23/177/2007-87 zo dňa 17.09.2008 o neexistencii osobitnej právnej úpravy. Žalovaný opätovne zdôrazňuje, že pri rozhodovaní o predmetnom povolení neboli odobraté vzorky dovážaného tovaru a colný úrad nekontroloval správnosť sadzobného zatriedenia tovaru. Colný úrad rozhodoval vo veci povolenia použitia colného režimu s hospodárskym dopadom s konečnou spotrebou, a to na základe údajov uvedených žalobcom. Po podaní opakovanej žiadosti colný úrad opätovne posudzoval podmienky a ich splnenie pre vydanie povolenia použiť colný režim s konečnou spotrebou s rozdielom, že v tomto období bolo už colnému úradu známe stanovisko Colného úradu Bratislava zo dňa 30.05.2005 o správnosti zatriedenia predmetného dovážaného tovaru do PpKN 25010099 a nie do PpKN 25010051

K vyjadreniu krajského súdu v rozsudku sp. zn. 23/177/2007-87 zo dňa 17.09.2008, že „medzi účastníkmi konania nebolo spochybňované, že žalobca dovážal ten istý tovar, ktorý navrhol prepustiť do colného režimu voľný obeh s konečnou spotrebou, že dovážal tovar, ohľadom ktorého požiadal o vydanie povolenia“ žalovaný vyslovuje, že s týmto vyjadrením krajského súdu absolútne nesúhlasí, čo odôvodňuje nasledovne:

V zmysle nariadenia Komisie (ES) Č. 1810/2004 z 7. septembra 2004 (účinné od 1.1.2005), ako aj nariadenie Komisie, (ES) Č. 1789/2003 z 11. septembra 2003 (účinné od 1.1.2004), ktorými sa mení a dopĺňa príloha 1 k Nariadeniu rady (EHS) Č. 2658/87 o tarifnej a štatistickej nomenklatúre a o Spoločnom colnom sadzobníku (ďalej len colný sadzobník) podpoložka 25010051 s názvom denaturovaná (2) alebo na priemyselné využitie (vrátanie rafinácie), iná ako na konzerváciu a prípravu potravín na ľudskú alebo zvieraciu konzumáciu (1). Znenie poznámky (1) je nasledovné: tovar uvedený v tejto podpoložke musí spĺňať podmienky ustanovené v príslušných ustanoveniach spoločenstva [pozri články 291 až 300 nariadenia Komisie (EHS) č. 2494/93 (Ú.V. ES L 253, 11.10.1993 s 1] a následne zmeny a doplnenia. Znenie poznámky (2) je nasledovné: tovar uvedený v tejto podpoložke musí spĺňať podmienky ustanovené v oddiele II ods. F úvodných ustanovení.

V zmysle oddielu F colné zvýhodnenie z dôvodu povahy tovaru v odseku 2 je uvedené: Tovar nevhodný na spotrebu, na ktorý sa udeľuje colné zvýhodnenie z dôvodu jeho povahy, je uvedený v prílohe 8 s odkazom na položku, pod ktorou je zatriedený spolu s opisom a množstvom použitých denaturátov. Takýto tovar sa považuje za nevhodný na spotrebu, ak má byť denaturovaný a denaturáty sú homogénne zmiešané a ich oddelenie nieje ekonomicky uskutočniteľné. Z vyššie uvedeného vyplýva, že sadzobné je zvýhodňovaná soľ denaturovaná (t) soľ obsahujúca denaturáty uvedené v prílohe č. 8 colného sadzobníka a v množstve uvedenom rovnako v prílohe č. 8 colného sadzobníka, a soľ ktorá sa požíva na priemyselné využitie. Žalovaný nespochybňuje skutočnosť vysvetlivky Kombinovanej nomenklatúry Európskych spoločenstiev (uverejnené v Úradnom vestníku Európskej únie C 50/1 dňa 28.02.2006) (ďalej len Vysvetlivky KU), ktoré boli oficiálne preložené a uverejnené v Úradnom vestníku Európskej únie so značným časovým odstupom od dovozu predmetného tovaru, avšak žalovaný zároveň tvrdí, že správnosť zatriedenia ním dovážaného tovaru je zrejmá už zo samotného znenia vyššie uvedených podpoložiek Colného sadzobníka a Vysvetlivky KN ju len následne potvrdzujú a sú použité len ako podporný a nie rozhodujúci dôkaz v odôvodnení rozhodnutia colného úradu.

K vyjadreniu krajského súdu v rozsudku sp. zn. 23/177/2007-87 zo dňa 17.09.2008, že „ak colný orgán vydal povolenie, vychádzajúc zo zatriedenia tovaru do tejto podpoložky kombinovanej nomenklatúry, uviedol žalobcu do omylu a žalobca konal v dobrej viere, že koná v súlade s právnymi predpismi“ žalovaný uvádza, že týmto tvrdením krajský súd absolútne popiera základné princípy, a zásady na ktorých je colné konanie postavené. Podanie žiadosti o povolenie použiť colný režim s hospodárskym dopadom/konečnou spotrebou sa vyžaduje len u tovarov, ktoré sú sadzobné zvýhodnené z dôvodu ich konečného použitia. Žalovaný vydal povolenie na základe údajov, ktoré v predmetnom povolení uviedol žalobca. Žalovaný nepotvrdil zatriedenie tovaru dovážaného žalobcom do PpKN 25010051, ale len povolil žalobcovi použiť colný režim s hospodárskym dopadom/konečnou spotrebou pre tovar soľ zatriedenú PpKN 25010051, keďže práve na soľ zatriedenú do tejto podpoložky sa vyžaduje z dôvodu sadzobného zvýhodnenia vydanie povolenia podľa článkov 291 až 300 vykonávacieho nariadenia. Vyššie uvedeným tvrdením krajského súdu je absolútne spochybnený colný dohľad nad tovarom už prepusteným do colného režimu voľný obeh

inštitútom následnej kontroly upraveným colným predpismi, keďže krajský súd tvrdí, že potvrdením povolenia na použitie colného režimu s hospodárskym dopadom/konečnou spotrebou uviedol žalovaný žalobcu do omylu. Krajský súd svojím tvrdením absolútne poprel zákonom stanovenú objektívnu zodpovednosť žalobcu za správnosť údajov ním uvádzaných v colných vyhláseniach.

Žalovaný uvádza, že v celom prípade rezonuje neprávne pochopenie inštitútu dovymerania colného dlhu ako sankcie. Táto úvaha je absolútne nesprávna, keďže absolútne relevantnou je skutočnosť, že žalobcovi bola v čase vymierania colného dlhu vymieraná suma dovoznej platby, ktorá bola nižšia než suma, ktorá bola reálne dlžná, keďže žalobca si uplatnil sadzobné zvýhodnenia na tovar soľ denaturovaná alebo na priemyselné využitie a reálne nedovážal ani soľ denaturovanú ani soľ na priemyselné využitie. Prihliadnuc na všetky skutočnosti a argumenty uvedené v tomto vyjadrení žalovaný navrhuje, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky po oboznámení sa s obsahom administratívneho spisu a obsahom vyjadrenia žalovaného vyniesol tento rozsudok: Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušuje rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 23/177/2007-87 zo dňa 17.09.2008 a vec vracia súdu prvého stupňa na nové konanie. Žiaden z účastníkov konania nemá nárok na náhradu trov konania.

K podanému odvolaniu sa dňa 14.01.2009 písomne vyjadril žalobca uvádzajúc, že rozsudok krajského súdu považuje za vecne správny. Krajský súd správne právne vec posúdil, keď konštatoval, že žalobca konal v dobrej viere, že konal v súlade s právnymi predpismi a to na základe povolenia zo dňa 18.11.2004. Právnym dôsledkom rozhodnutia správneho orgánu je jeho záväznosť, ktorá znamená, že zaväzuje adresáta správneho rozhodnutia ako aj správny orgán. V tejto súvislosti žalobca poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5Sžf 59/2007 zo dňa 18.03.2008, pričom uviedol, že ide o spor medzi tými istými účastníkmi konania, vychádzajúc z rovnakých skutkových okolností. Zároveň navrhol Najvyššiemu súdu SR, aby napadnutý rozsudok podľa § 219 ods. 1 OSP ako vecne správny potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, ďalej len OSP) preskúmal napadnutý rozsudok súdu v rozsahu dôvodov uvedených v odvolaní postupom podľa druhej hlavy V. časti OSP. Zistil, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote a postupom podľa § 250ja ods. 2 veta prvá OSP v spojení s § 250ja ods. 3 veta druhá OSP dospel k záveru, že napadnutý rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici potvrdil podľa § 219 ods. 1, 2 OSP.

Podľa § 219 ods. 1 OSP odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 OSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd z obsahu pripojeného administratívneho a súdneho spisu zistil, že žalobca v období od 09.08.2004 do 11.03.2005 zrealizoval 33 dovozov kryštalickej priemyselnej soli z Ukrajiny na územie slovenskej republiky, ktorú navrhol prepustiť do colného režimu voľný obeh. Dovážaný tovar zatriedil pod podpoložku KN 25010051 a to na základe povolenia vydaného Colným úradom Banská Bystrica zo dňa 18.11.2004, použiť v časovom období od 18.11.2004 do 18.04.2005 colný režim voľný obeh s konečnou spotrebou pre tovar priemyselná soľ a to so zatriedením do podpoložky Kombinovanej nomenklatúry 25010051. následne žalobca pokračoval v svojej podnikateľskej činnosti a požiadal opakovanou žiadosťou žalobcu dňa 22.07.2005 o povolenie použiť colný režim s hospodárskym dopadom, použitím, avšak colný úrad Banská Bystrica vydal dňa 09.09.2005 rozhodnutie, keď uvedený tovar zatriedil do podpoložky 25010099 podľa všeobecných pravidiel č. 1-6 pre interpretáciu Kombinovanej nomenklatúry a Vysvetliviek Kombinovanej nomenklatúry. Prílohami k uvedenej žiadosti žalobcu boli rovnaké doklady ako k žiadostiam, ktoré podával v predchádzajúcom období. Colný úrad Banská Bystrica zmenil v uvedenom rozhodnutí právny názor a nepovolil používanie zatriedenia do dovtedy zatriedovanej podpoložky. Všeobecné pravidlá č. 1-6 boli publikované dňa 30.10.2004 ako súčasť nariadenia komisie (ES) č. 1810/2004, ktoré nadobudlo účinnosť až 01.01.2005.

Následnou kontrolou bolo zistené, že v colných vyhláseniach žalobca nesprávne uviedol údaje o nomenklatúrnom zatriedení tovaru, keď ho zatriedil do podpoložky KN 25010051 a nie do podpoložky Kombinovanej nomenklatúry 25010099. Colný úrad Banská Bystrica v napadnutom rozhodnutí č. 24385/2007-5133 zo dňa 04.04.2007 vychádzal z rozhodnutí, ktorým žalobcovi po vypočítaní sumy dovozného cla podľa článku 214 ods. 1 colného kódexu a zápise do účtovnej evidencie pod evidenčným číslom 0510030700006 zo dňa 04.04.2007 vykonanom podľa článku 217 ods. 1 v spojení s článkom 220 ods. 1 a článkom 221 ods. 1 colného kódexu. Dodatočne vymeral sumu dovozných platieb v celkovej výške 484 656,-- Sk, ktorá pozostáva z dovoznej platby cla vo výške 411 448,-- Sk a z dovoznej platby dane z pridanej hodnoty (ďalej len DPH) vo výške 73 208,-- Sk vychádzal okrem iného aj so stanoviska colného úradu Bratislava o nomenklatúrnom zatriedení tovaru č. 34722/05/5219 zo dňa 30.05.2005, podľa ktorého dovážaná kryštalická priemyselná posypová soľ sa podľa všeobecných pravidiel č. 1-6 pre interpretáciu Kombinovanej nomenklatúry a Vysvetliviek Kombinovanej nomenklatúry zatrieduje do podpoložky KN 25010099 – ostatné, nedenaturovaná soľ používaná ako rozmrazovací prostriedok počas zimy. Uvedené stanovisko potvrdilo aj colné laboratórium Colného riaditeľstvo SR, ktoré vykonalo odbornú expertízu po zaslaní vzorky predmetného tovaru a v Protokole o skúške č. 1268/05-CL-211105 a 1923/05-CL zo dňa 21.11.2005 uviedlo, že podľa Vysvetliviek Kombinovanej nomenklatúry je tovar deklarovaný ako nedenaturovaná soľ používaná ako rozmrazovací prostriedok počas zimy patrí do podpoložky KN 25010099.

Žalovaný rozhodnutím zo dňa 21.06.2007 č. 31579/07 podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov napadnuté rozhodnutie Colného úradu Banská Bystrica zo dňa 04.04.2000 potvrdil a odvolanie žalobcu zamietol. Uviedol, že

prvostupňové rozhodnutie colného úradu vo veci dodatočného vymerania colného dlhu bolo plne v súlade so zákonom a samotné rozhodnutie považuje za vecne a formálne správne. k námietke žalobcu o tom, že Vysvetlivky ku Kombinovanej nomenklatúre boli oficiálne preložené a uverejnené v Úradnom vestníku Európskej únie č. 50 až dňa 28.02.2006 uviedol, že je to pravdou, že Vysvetlivky boli oficiálne uverejnené so značným časovým odstupom od dovozu predmetného tovaru, avšak účastník konania mal možnosť v prípade akýchkoľvek pochybností požiadať Colný úrad Bratislava o vydanie záväznej informácie o veci sadzobného zatriedenia dovážaného tovaru.

Podľa § 85 ods. 1 zákona č. 199/2004 Z.z. colný zákon v znení účinnom ku dňu 31.12.2007, na konanie podľa tohto zákona alebo podľa osobitného predpisu (nariadenie Rady /EHS/ č. 291/92 v platnom znení, nariadenie komisie /EHS/ č. 2454/93 v platnom znení) sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní – zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov, a tento zákon alebo osobitný predpis neustanovuje inak.

Ustanovenie § 12 zákona č. 199/2004 Z.z. colný zákon v znení účinnom ku dňu 14.06.2007 upravuje výkon následnej kontroly.

Z ods. 12 citovaného § 12 vyplýva, že ak je výsledkom následnej kontroly skutočnosť odôvodňujúca dodatočné vymeranie colného dlhu, colný orgán kontrolovanú osobou vyzve, aby sa v primeranej lehote písomne vyjadrila k výsledku uvedenému v protokole o následnej kontrole, alebo sa dostavila na účely prerokovania protokolu o následnej kontrole, o čom colný orgán vyhotoví zápisnicu. Na základe písomného vyjadrenia kontrolovanej osoby colný orgán vydá rozhodnutie o dodatočnom vymeraní colného dlhu v zákonom ustanovenej lehote, ktorá začína plynúť odo dňa doručenia písomného vyjadrenia kontrolovanej osoby kontrolovanému orgánu, alebo odo dňa podpisu zápisnice o prerokovaní protokolu o následnej kontrole. Ak kontrolovaná osoba nedoručí písomné vyjadrenie colnému orgánu v lehote uvedenej vo výzve, alebo kontrolovaná osoba odmietne podpísať alebo prevziať protokol o následnej kontrole, alebo sa nezúčastní na prerokovaní protokolu o následnej kontrole v deň určený vo výzve, za deň začatia plynutia lehoty na vydanie lehoty na vydanie rozhodnutia colného orgánu o dodatočnom vymeraní colného dlhu sa považuje deň, ktorý je vo výzve určený, do ktorého sa má o výsledku uvedenému v protokole kontrolovaná osoba písomne vyjadriť, alebo v ktorom sa malo uskutočniť prerokovanie protokolu o následnej kontrole.

Podľa § 12 ods. 13 zákona č. 199/2004 Z.z. následnú kontrolu možno vykonať v lehote 3 rokov od konca roku, v ktorom vznikla povinnosť zaplatiť clo, alebo bolo tovaru pridelené colné schválené určenie, pričom rozhodujúca je skutočnosť, ktorá nastala neskôr.

Podľa názoru odvolacieho súdu v tomto prípade je nesporné, že bola vykonaná následná kontrola v súlade s ust. § 12 zákona č. 199/2004 Z.z. V tomto prípade bol žalobcovi vymeraný colný dlh pozostávajúci z 2 položiek a to dovozných platby cla vo výške 411 448,--

Sk a dovozej platby DPH 73 208,-- Sk a to na podklade zistení, že v colných vyhláseniach vyššie špecifikovaných v napadnutom rozhodnutí žalobca ako účastník konania uviedol nesprávne údaje o nomenklatúrnom zatriedení tovaru, keď ho zatriedil do podpoložky KN 25010051 a zároveň uviedol nesprávne údaje o nákladoch na dopravu tovaru na miesto, kde tovar vstupuje na územie spoločenstva a následne do ods. 47 JCD uviedol nesprávne údaje o colnej hodnote dovážaného tovaru. Odvolací súd sa stotožnil s tvrdeniami žalovaného, že do jeho kompetencie patrí vykonanie následnej kontroly na dodatočné vymeranie colného dlhu, má povinnosť preveriť správnosť informácií uvedených vo vyhlásení a pravosť priložených dokladov ako aj súlad so všetkými povinnosťami, ktoré sa týkajú prepustenia príslušného tovaru do príslušného režimu. Rovnako súhlasí s tým, že podanie žiadosti o povolenie použiť colný režim s hospodárskym dopadom / konečnou spotrebou sa vyžaduje len u tovarov, ktoré sú sadzobne zvýhodnené z dôvodu ich konečného použitia. V tomto prípade vydal žalovaný povolenie len na základe údajov, ktoré v predmetnom povolení uviedol žalobca. Žalovaný nepotvrdil zatriedenie dovážaného tovaru žalobcom do podpoložky KN 25010051, ale povolil žalobcovi použiť colný režim z hospodárskym dopadom / konečnou spotrebou pre tovar soľ zatriedenú do podpoložky KN 25010051, keďže práve na soľ zatriedenú do tejto podpoložky sa vyžaduje z dôvodu sadzobného zvýhodnenia vydanie povolenia podľa článkov 219 – 300 vykonávacieho nariadenia.

Poukazujúc na ust. § 85 ods. 1 zákona č. 199/2004 Z.z. v spojení s § 3 ods. 4 zákona č. 71/1967 Zb. vychádzajúc zo zásady materiálnej pravdy upravenej v § 3 ods. 4 ako jedna z hlavných zásad správneho konania, ktorá sa aplikuje aj pre colné konanie, musia rozhodnutia správnych orgánov vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci. Súd uvádza, že v zmysle citovanej zásady bolo povinnosťou colných orgánov pri rozhodovaní o žiadosti žalobcu na povolenie colného režimu preveriť údaje, ktoré poskytol žalobca v žiadosti, a ktoré priložil ako prílohy a s vedomím možnosti vykonať následnú colnú kontrolu v budúcnosti dovážaného tovaru nemal povinnosť odobrať vzorky, prípadne iným spôsobom nemusel kontrolovať sadzobné zatriedenie tovaru navrhovaného na dovoz. Takýto postup colného orgánu považuje za pochybný v rozpore so zásadou materiálnej pravdy a takýto postup možno považovať za vadu, ktorá spôsobuje nezákonnosť napadnutého rozhodnutia. Pokiaľ žalovaný v rámci následnej kontroly, ktorú u žalobcu vykonal dospel k záveru, že je potrebné dodatočné vymeranie colného dlhu na podklade zistených skutočností, pričom jednou, ktorá zakladá dôvod na dodatočné vymeranie colného dlhu je aj skutočnosť, že podľa vysvetliviek Kombinovanej nomenklatúry Európskeho spoločenstva zverejneného neoficiálne na internetovej stránke žalovaného, ktoré boli v zmysle článku 254 ods. 2 Zmluvy o Európskom spoločenstve v Úradnom vestníku Európskej únie v slovenskom jazyku v súlade s článkom 10 ods. 1 nariadenie Rady (EHS) č. 2658/87 zo dňa 23.07.1987 o colné a štatistické nomenklatúry a Spoločnosť v colnom sadzobníku publikované v slovenskom jazyku až na 28.02.2006 pod č. C50. Keďže túto skutočnosť namietal žalobca v podanej žalobe, Najvyšší súd SR poukazujúc na judikatúru Európskeho súdneho dvora, najmä na rozsudok sp.zn. C-161-01 zo dňa 11.12.2007 konštatuje, že námietka žalobcu týkajúca sa neznalosti relevantných oficiálnych textov komunitárnych colných predpisov, ktoré pri svojom rozhodovaní o právach a povinnostiach žalobcu v colnom konaní aplikovali ex post a najmä

na skutočnosť, že uvedené predpisy boli do slovenského právneho poriadku transponované na základe komunitárnych právnych aktov, musí Najvyšší súd SR v zmysle článku 10 Zmluvy o Európskom spoločenstve v spojení s článkom 7 ods. 2 Ústavy SR námietku zohľadniť ako dôvodnú, a uviesť, že pokiaľ v tomto prípade boli jednotlivé dovozy tovarov realizované v období od 09.08.2004 do 11.03.2005, teda v období, ktoré predchádzalo publikovaniu Kombinovanej nomenklatúry Európskeho spoločenstva v Úradnom vestníku v jazyku štátu jednotlivca a preto nebolo možné od žalobcu očakávať splnenie takejto povinnosti a zároveň za dôvod na zrušenie na potvrdenie napadnutého rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici, ktorý zrušil rozhodnutia žalovaného ako aj rozhodnutie Colného úradu Banská Bystrica zo dňa 04.04.2007, keďže právne účinky nadobúda verzia zverejnená podľa článku 254 ods. 2 zmluvy o Európskom spoločenstve v úradnom vestníku Európskej únie v jazyku štátu jednotlivca a to aj napriek tomu, že jednotlivci majú možnosť čoraz častejšie oboznamovať sa s elektronickou verziou textov takýchto právnych predpisov aj prostredníctvom internetu. Avšak možnosť oboznámiť sa s predmetnými Vysvetlivkami Kombinovanej nomenklatúry na internete vo vzťahu k preskúmanému rozhodnutiu považuje súd za právne bezvýznamné, keďže tam zverejnený text správnych predpisov nenadobúda právne účinky vo vzťahu k žalobcovi.

S poukazom na uvedené odvolací súd potvrdil rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici podľa § 219 ods. 1 a 2 OSP s tým, že pokiaľ sa týka dodatočného vymerania colného dlhu z titulu nesprávne uvedených údajov o nákladoch na dopravu tovaru na miesto, uvedených v ods. 44 colného vyhlásenia bude colný úrad ako aj žalovaný ďalej konať a v prípade zistených pochybností vydá nové rozhodnutie.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd SR podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 250k ods. 1 veta prvá OSP v spojení s § 246c ods. 1 OSP tak, že žalobcovi úspešnému v odvolacom konaní priznal právo na náhradu trov odvolacieho konania za 1 úkon právnej služby a to vo výške 60,44 €, písomné podanie na súd, vyjadrenie k podanému odvolaniu zo dňa 14.01.2009 vo výške 1/13 výpočtového základu t.j. 53,49 € podľa § 11 ods. 1 zákona č. 655/2004 Z.z. v znení účinnom v čase realizácie úkonu t.j. vyhláška Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb § 16 ods. citovanej vyhlášky, režijný paušál vo výške 1/100 výpočtového základu, t.j. 6,95 €.

P o u č e n i e Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 29. októbra 2009

JUDr. Ivan R u m a n a , v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Alena Augustiňáková